„Gazeta Lwowska“ z dodatkiem urzędowym wychodzi codziennie o 3ciej godzinie po południu, z wyjatkiem świąt uroczystych i niedzieli. Co sobota wychodzi „Dodatek tygodniowy“.

Prenumerata wynosi z przesyłką pocztową na rok cały 16 złr., na kwartał 4 złr., na miesiąc 1 złr. 35 c. Miejscowa na rok 12 zł. na kwartał 3 złr., na miesiąc 1 złr.

GAZETA LWOWSKA.

Za inseraty i artykuły nadesłane od jednego wiersza: pierwszy raz 6 c., drugi i trzeci po 5 c. Należytość steplowa od każdej insercyi 30 cent.

Przesyłki (franco) odbiera Administracya Gazety Lwowskiej. Numer pojedyńczy w Expedycyi Gazety (Ulica Wałowa Nr. 370) 5 c.

Reklamacye wolne od opłaty pocztowej.

Prenumerata na „Dodatek tygodniowy“ osobno wynosi rocznie: w miejscu 4 złr., z przesyłką pocztową 5 złr. w. a.

Nr. 178. Wtorek 4. Sierpnia 1868. Rok wydania 58.

Telegramy Gazety Lwowskiej.

Wiedeń, 3. sierpnia. „Wiener Abendpost“ zaprzecza doniesieniu, jakoby Austrya w drodze dyplomatycznej czynić miała w Petersburgu remonstracyę przeciw okazywaniu sympatyi rosyjskich dla agitacyi Czechów.

Ten sam dziennik oświadcza, że tutaj nic nie wiadomo o odpowiedzi kuryi rzymskiej na noty bar. Beusta w sprawie alokucyi papieskiej.

Ischl, 3. sierpnia. Książę Gagarin i syn jego utonęli przez nieostrożność.

(Telegramy „Czasu“.)

Paryż, 3. sierpnia. „Monitor“ dzisiejszy ogłasza dekret cesarski rozpisujący nową pożyczkę po kursie 69 25 za 100 i z procentem liczonym od d. 1. lipca. Reskrypt ministra skarbu naznacza czas podpisywania się na tę pożyczkę od 6. do 13. sierpnia.

Bukarest, 2. sierpnia. Telegramy z Ruszczuka donoszą o pięciogodzinnej walce między powstańcami bułgarskimi a wojskiem tureckiem, w której 38 powstańców poległo. Reszta bandy Dymitra (zapewne Dymitra Hadżi. Red. Cz.) obsaczoną jest przez Turków między Kasanlikiem a Żylkanem. Główna kwatera Mitada paszy znajduje się w Gabrowie. Pod Gałaczem strzelano z brzegów rumuńskich na łódź działową turecką. W Ibraile władze rumuńskie liczne przedsiębrały aresztowania.

Część urzędowa.

Jego c. k. Apost. Mość najwyższem postanowieniem z dn. 18. lipca b. r. raczył najmiłościwiej nadać Ferdynandowi Eminger, nadinspektorowi katastralnemu w stan spoczynku przeniesionemu tytuł i charakter radzcy finansowego z uwolnieniem od taxy.

Brestel m. p.

D. 1. b. m. w obecności komisyi kontroli długu państwa odbyło się 17. losowanie seryi 5proc. pożyczki loteryjnej z r. 1860 i wyciągnięto następujące 60 numerów seryi:

Numera seryi wylosowanych:

24	2020	7907	9592	11480	13994	18646
126	2695	7977	9731	11667	14119	18705
184	2848	8010	9815	11776	14624	18713
642	3571	8268	9828	11894	15295	18832
667	3999	8470	10002	12060	16754	19328
948	4370	8473	10086	12536	17424	19473
1180	5237	8732	10264	13266	17676	
1402	6703	8979	10635	13378	18525	
1529	6935	9026	11390	13461	18578	

Z końcem lipca 1868 było w obiegu:

A. według rejestrów prowadzonych w uprzyw. austryackim banku narodowym, a obecnie sprawdzonych:

1. Częściowych przekazów hipotecznych:

a) opiewających na monetę konwencyjną 13.150 złr., t. j. w walucie austryackiej 13.807 złr. 50 c.

b) opiewających na wal. austr. 99,927.300 złr. — c.

	złr.	c.
razem . .	99,941.107	50
2. Banknotów jedno- i pięcioreńskowych uznanych za noty państwa: jednoreńskowych 11,184.740 złr. pięcioreńskowych 7,562.200 złr. razem	18,746.940	—
B. Wydanych z zamknięcia przez podpisaną komisyę: a) formalnych not państwa a mianowicie: jednoreńskowych 65,776.846 złr. pięcioreńskowych 107,456.105 złr. pięćdziesięcioreńsk. 107,002.650 złr. razem	280,235.601	—
b) papierowej monety zdawkowej po dziesięć centów (wraz z zapasami we wszystkich c. k. kasach)	12,804.403	50
Ogółem . .	411,728.052	—

Wiedeń, 1. sierpnia 1868.

Z komisyi rady państwa do kontroli długu państwa.

Wickenburg mp.

Część nieurzędowa.

Jego c. k. Apostolska Mość najwyższem pismem odręcznem z d. 24. lipca b. r. ujrzał się spowodowanym: namiestnika w Arcyksięztwie Austryackiem poniżej Anizy, radcę tajnego Gustawa hr. Chorińskiego, namiestnika w Tryeście i Wybrzeżu, radcę tajnego Edwarda barona Bach, tudzież szefa krajowego w Księztwie Szląskiem Augusta Merkla uwolnić od dotychczasowych obowiązków jako naczelników administracyi politycznej wymienionych krajów a to z uznaniem ich wieloletnich znamienitych usług, wierności i poświęcenia dla tronu i państwa, a zarazem mianował prezydenta krajowego w Księztwie Karyntyi Karola hr. Hohenwart-Gerlachstein namiestnikiem w Arcyksięztwie Austryackiem powyżej Anizy; dotychczasowego szefa krajowego Bukowiny Franciszka Myrbach-Rheinfeld prezydentem krajowym w Księztwie Bukowińskiem; pozostającego czasowo w stanie spoczynku szefa krajowego Hermana br. Pillersdorff prezydentem krajowym w Szląsku, a radcę namiestnictwa i naczelnika powiatowego w Gorycyi Gwidona br. Kübeck-Kübau prezydentem krajowym w Księztwie Karyntyi, kierunek zaś namiestnictwa niższo-austryackiego poruczony został aż do dalszego rozporządzenia wiceprezydentowi namiestnictwa Filipowi Weber-Ebenhof.

Jego c. k. Apost. Mość najwyższem pismem odręcznem z dn. 30. lipca b. r. ujrzał się spowodowanym namiestnika i jenerała komenderującego w Dalmacyi fml. barona Philippovica Philippsberg na jego własną prośbę uwolnić od dotychczasowej posady i mianował jenerał-majora Jana Wagnera namiestnikiem i komendantem wojskowym w królestwie Dalmacyi.

Zarazem Najjaśniejszy Pan raczył najmiłościwiej poruczyć kierownictwo namiestnictwa Tryestu i Wybrzeża fml. Karolowi Möring.

„Inwalid rosyjski“ ogłasza następujący okólnik naczelnika głównego kraju północno-zachodniego do gubernatorów z daty 9. lipca 1868 r.: Okólnikiem z 22. marca r. b. zakomnnikowanem zostało JW. panu, ażeby osoby, które okażą się winnemi używania języka polskiego, pociągane były do kar pieniężnych. Przy tem powiedziane było, że używanie języka polskiego zabrania się: we władzach rządowych, u osób stojących na czele władz, w ogóle w interesach służby, w cerkwiach, teatrach, klubach i na innych zgromadzeniach, oraz na ulicach przy zgromadzeniu ludu; w tym ostatnim wypadku, jeżeli język polski używany będzie nie w rozmowie prywatnej, lecz jako manifestacya polityczna. Z doniesień nadesłanych mnie po wydaniu pomienionego okólnika, a także z otrzymanych przezemnie wiadomości prywatnych, przekonałem się, że niektórzy z mieszkańców miejscowych pochodzenia polskiego zrozumieli, iż zakaz mówienia po polsku dotyczy tylko miejsc wyszczególnionych w okólniku, i nie rozciąga się do innych miejsc i zakładów publicznych i towarzyskich. Skutkiem tego, oraz w uzupełnieniu okólnika za Nr. 42, uważam za niezbędne objaśnić, że oprócz miejsc i wydarzeń, wyszczególnionych w okólniku, zabrania się mówić po polsku i w innych także miejscach towarzyskich i publicznych, jako to: w hotelach, zajazdach, w wspólnych w tych zakładach salach, bufetach i kantorach, w traktyerniach, cukierniach, kawiarniach, restauracyach, szynkach, handlach win, magazynach, sklepach, ogrodach publicznych, na spacerach, w drukarniach, litografiach, zakładach fotograficznych i w ogóle we wszystkich miejscach, do których publiczność ma prawo wchodzić jako do miejsc publicznych i towarzyskich, oraz w wypadkach prywatnych, z wyjątkiem rozmowy w bycie domowym i familijnym. Zawiadamiając o tem JW. Pana, dla skierowania się i wydania stosownego rozporządzenia, upraszam was najpokorniej, ażeby przy wyznaczaniu kary pieniężnej za używanie języka polskiego, miana była na widoku moja odezwa okólnikowa z 5. kwietnia r. b., czy osoby, które okazały się winne i są w stanie zapłacić takową, oraz ażeby osoby posiadające majątek, pociągane były do kar pieniężnych w takim stosunku, iżby takowe stanowiły prawdziwą dla nich karę.

Paryzki „Monitor wieczorny“ powtarza w przeglądzie tygodniowym dawniejsze doniesienia o powstaniu w Bułgaryi i kończy temi słowy: „Rząd księcia Karola powinien to uważać za rzecz honoru, żeby wszelkie podejrzenia o uczestnictwo w tych rozruchach od siebie stanowczo odpierać. Dzięki życzliwym staraniom mocarstw ziściły się wszystkie nadzieje Rumunii i nie ma drugiego kraju, któryby miał tyle do zawdzięczenia dyplomacyi europejskiej, ile Rumunia. Te dobrodziejstwa wyświadczono jej dlatego, aby była rękojmią pokoju i równowagi na Wschodzie. Jestto tedy w jej własnym interesie żeby unikać wszelkich wstrząśnień, któreby tą równowagę zachwiać mogły, gdyż taka zmiana najboleśniejby ją samę dotknęła. Mocarstwa zwracają reszt pilną uwagę na wypadki w krajach naddunajskich, a ich zgodność w postępowaniu jest najniezawodniejszą rękojmią pokoju.

„Constitutionnel“ pisząc o egzekucyi w Belgradzie robi następującą uwagę: Potępiliśmy morderczy zamach na księcia Michała tak, jak ta okropna zbrodnia na to zasługiwała, ale sądzimy, że niepotrzeba było tylu głów, aby ją pomścić. W sprzysiężeniu są główni sprawcy i narzędzia, współwinni i pomocnicy podrzędni. Że rząd belgradzki z naczelnikami spisku postąpił z całą surowością, to można pojąć i uznać, ale żeby było potrzeba aż 14 głów dla zadosyć uczynienia sprawiedliwości, temu trudno uwierzyć, i należy ubolewać nad tem, że doradźcy księcia Milana nie poradzili mu, aby od dzieła łaski rozpoczął był swoje rządy, tembardziej, że ta łaska nie groziła państwu żadnem niebezpieczeństwem. Cały wyrok ma na sobie pewną cechę okrucieństwa.

O powstaniu w Bółgaryi zamieścił w końcu i ministeryalny organ w Bukareszcie artykuł, w duchu bardzo pokojowym. Pisze ten dziennik, że Bółgarya nie ma teraz ani moralnych ani materyalnych sił do tego, aby mogła wywalczyć sobie niepodległość, a wielkie mocarstwa w danym razie nie zachowałyby się bynajmniej neutralnie. Tylko fałszywi przyjaciele Bółgaryi wywołali powstanie, aby najszlachetniejszych mężów bółgarskich wydać na rzeź Turkom i przez to tak Bółgaryę jak i wielką Portę osłabić. Bółgarowie lepiejby byli zrobili, gdyby się byli udali do Niemiec, Francyi, Włoch, a nawet do Rosyi. Tyle pisze rumuński dziennik. Tymczasem zeznanie jeńców, wziętych w niewolę przez Turków w bitwie pod Ruszczukiem, rzucają bardzo niekorzystne światło na rząd rumuński. Zeznali oni bowiem, że ich werbował komitet bółgarski w Bukareszcie, ale że aż do czasu wyjścia z Rumunii otrzymywali pensyę od rządu rumuńskiego. Przybywszy do Giurdżewo, zakwaterowała ich municypalność jak regularne wojsko.

O powodzie, dla czego minister Bratiano jeździł do Giurdżewo, piszą z Bukaresztu pod dn. 24go lipca co następuje: Przedwczoraj otrzymał książę Karol bardzo surową depeszę od Fuada Baszy, w której tenże uskarza się na organizowanie się band powstańczych na terytoryum rumuńskiem. Odpowiedź opiewała: „Nic o tem rząd nie wie, ale zajmie się zaraz zbadaniem stanu rzeczy.“ W skutek tego otrzymał prefekt w Giurdżewo, p. Aricesco polecenie, aby wytoczył śledztwo. Aricesco wtejemniczony jednakże już dawniej w intrygi rządu rumuńskiego, wiedział jak ma rozumieć ten rozkaz. Prokurator w Giurdżewo wziął się jednak szczerze do rzeczy i aresztował kilku Bółgarów, pomiędzy którymi jednego przywódzcę bandy, i pewnego ajenta rosyjskiego Prefekt był tem rozgniewany i uskarzał się na niezręczność prokuratora drogą telegraficzną w Bukareszcie. Aby więc skandal nie stał się głośnym wyjechał sam minister do Giurdżewo, dla załagodzenia sporu pomiędzy władzami administracyjną i sądowniczą.

O straceniu w Belgradzie skazanych na śmierć zabójców księcia Michała podaje „Wanderer“ następujące szczegóły: Dzisiaj, t. j. 28. lipca rano wyjechało z fortecy belgradzkiej siedem zamkniętych wozów na plac stracenia. Paweł Radowanowicz ze swoim bratem Konstantym i dwoma innymi braćmi, Karisz Rogicz, Szymon Nenadowicz, Swetozar Nenadowicz i inni wspólnicy, wysiedli wszyscy paląc cygara bez kajdan, w dobrym humorze i udali się pod eskortą na małą równinę, gdzie były powbijane pale. Tam odczytano im poraz wtóry wyrok, podczas gdy oni palili sygara, które podawali im oficerowie. Gdy czynność urzędowa się skończyła, prosił Konstanty Radowanowicz, aby z obu braćmi wolno mu było zbliżyć się do brata Pawła. Otrzymawszy pozwolenie przystąpili wszyscy trzej do niego i ucałowali mu ręce, a on wycisnął gorący pocałunek na ich ustach i czołach. Potem przywiązano ich do palów. Byłto straszny widok. Zgromadzona tłumnie publiczność wołała: Przeklęci! Czterej żandarmi z karabinami odtylcowemi wymierzyli z odległości sześciu kroków najsamprzód do przywiązanego do pala Pełkonicza, następnie idąc co raz dalej powtórzyli tosamo przy każdym ze skondemnowanych i po dziesięciu minutach pokryła jeszcze gorące ich piersi chłodna ziemia. Podczas gdy się żandarmi zbliżali do Pawła Radowonicza, podniosła publiczność okrzyk: „oto masz krzesło w ministerstwie.“ Przy innych wołano: „Masz tobie dukaty.“ Skondemnowani zachowali do ostatniej chwili postawę godną zimną krew. Paweł Radowanowicz trzymał do ostatniej chwili brata swojego za rękę. Szymon Nenadowicz palił jeszcze cygaro, kiedy sąsiad jego oddał był już ducha Bogu, dopiero wtedy odrzucił cygaro i nadstawił swoją pierś. Swetozar Nenadowicz, nadzorca więzienia spoglądał zuchwale na publiczność i na straconych towarzyszów, a gdy nań kolej przyszła, spojrzał w niebo, zrobił znak krzyża i padł. Pomiędzy publicznością słychać było głosy: „Oni odpokutowali, ale my przecież nie mamy dobrego księcia Michała.“ Nieszczęście chciało, że przy strzelaniu do Rogicza jedna kula się odbiła od pala i trafiła w samo oko porucznika Wasyla Miatowicza, który komenderował małym oddziałem wojska na pobliskiem wzgórzu. Porucznik w tej chwili skonał.

„Univers“ zamieszcza korespondencyę z Konstantynopola, która donosi, że sułtan oddał wizytę wielkiemu ks. rosyjskiemu Aleksemu, a potem miał długą konferencyę z Fuadem baszą, i przy tej miał miał wyrzec następujące słowa, za których autentyczność korespondent ręczy; „Wszystkie religie, ktorych podstawą jest moralność i których celem praktycznym jest cnota, mają jednakowy wspólny początek, a różnica pomiędzy niemi polega tylko w różnym rozwoju. Podług tego, czy ten kierunek jest dobry czy zły, podobne są do rzek, z których jedne kraj użyźniają, a drugie wylewami sprawiają spustoszenia. Islamizm wszedł na tę drugą drogę i dlatego wkłada na nas Bóg obowiązek, żebyśmy niszczący prąd naszej religii, na użyźniający zamienili.“

„Etendard“ dowiaduje się, że Sułtan powziął postanowienie uczynić tron serbski dziedzicznym w rodzinie Obrenowiczów, i to z własnego popędu, za co mu mocarstwa złożyły podziękowanie, uznając to postanowienie za bardzo korzystne dla interesów Turcyi.

Korespondent z Krety do „Morning Post“ donosi w ostatnim liście swoim mało nowego. Co do nowych nadużyć ze strony Turków, podnosi tę okoliczność, że na zeznaniach obu stronnictw przy śledztwie sądowym polegać nie można, jak tego niedawno doświadczył francuski konzul w Embaro. Postępowania baszibożuków, którzy krążą po nocach uzbrojeni od stóp do głowy, nie pochwala bynajmniej korespondent i znajduje bardzo naturalnem, że to wojsko, nie utrzymywane w należytej karności dopuszcza się rozmaitych nadużyć. Przyznaje jednak z drugiej strony, że i bandy powstańców włóczą się wszędzie po kraju, odważając się postępować aż pod mury stolicy. Tam rozdzielają się, chowają broń swoją w krzakach, zakupują żywność na targu w mieście jak spokojni mieszkańcy, a nocą skupiają się napowrót i z bronią ciągną dalej. Tym sposobem i przez to, że niedostateczna blokada nie może odciąć zupełnie dowozu żywności, utrzymują się małe bandy powstańcze, jakkolwiek o właściwem powstaniu na rozleglejsze rozmiary nie ma już mowy. Taki stan rzeczy może potrwać jeszcze lat kilka nim na całej wyspie będzie mógł być przywróconym zupełny spokój i bezpieczeństwo.

Kronika.

(Rozprawy ostateczne w lwowskim c. k. sądzie krajowym.) Kradzież. Dnia 31. z. i 1. b. m. stawali przed kolegium 5 sędziów Aron Leib Feld majster piekarski ze Lwowa, 40 l., ojciec 4 dzieci, już karany za kradzież 2letniem więzieniem, tudzież Itzig Salomon Sperling, kupiec z Żółkwi, 56 l., ojciec 6 dzieci i Benzion Schlosser z Żółkwi 30 l., jubiler, ojciec 2 dzieci. W listopadzie 1866 po 7 godzinie wieczorem skradziono we Lwowie pewnej izraelitce klejnoty wartości 396 złr. i dopiero po roku jubiler pewien z Żółkwi zawiadomił ją, że Feld sprzedał Schlosserowi niektóre z tych klejnotów. Feld był najbliższym sąsiadem poszkodowanej, często ją odwiedzał, miał więc sposobność poznać jej stosunki. Utrzymuje on, że owego wieczora, gdy kradzież popełnioną została, rzucił ktoś przez parkan zawiniątko na podwórze, Feld podniósł je, gdy właśnie przypadkiem nadszedł Sperling, i zabrał zawiniątko obiecując podzielić się z Feldem tem coby w niem było. Lecz dopiero po Nowym roku 1867 przyniósł mu Sperling 40 złr. jako połowę dochodu z sprzedaży przedmiotów, które się w zawiniątku znajdowały; resztę zaś tych rzeczy sprzedali w kilka miesięcy później Schlosserowi, za nader niską cenę. Sąd skazał zgodnie z wnioskiem prokuratoryi państwa Felda na 6 lat ciężk. więz., Schlossera na karę pieniężną w kwocie 50 złr. a Sperlinga uznał za niewinnego. (Prezyd. radca sądu kraj. p. Jorkasz, oskarz. adjunkt sądowy p. Bocheński, obrońcy pp. adwokaci Dr. Diamant, Dr. Kübel i Dr. Reich.)

(Nieszczęsne wypadki.) Na budującej się kolei brodzkiej pod Lwowem dn. 1. b. m. kilka wozów z ziemią zaczepiwszy się o wagon z boku stojący, wyskoczyły z szyn i zraniły w nogi dwóch więźniów tamże pracujących.

W Mrużnicy w powiecie drohobyckim dn. 27. z. m. włościanin Hryń Hawrylak 76 lat liczący, zabił się przez spadnięcie z drzewa.

W Miłowańcach w pow. tłumackim dn. 22. z. m. utonął w Dniestrze w kąpieli parobek dworski Jakób Holender.

(Dzieciobójstwo.) Dnia 28. z. m. wydobyto ze stawu w Glinianach utopione dziecię płci męzkiej, poczem wyśledzono, że matką tego dziecięcia była wyrobnica Katarzyna Jahl stanu wolnego, która wydawszy je na świat dn. 22. z. m., niebawem wrzuciła do stawu.

(Most kolei żelaznej lwowsko-czerniowieckiej) na Dniestrze pod Jezupolem został już naprawiony, a tak podróżni nie potrzebują już przed mostem wysiadać i pieszo przez niego przechodzić.

(Na wsparcie pogorzelców) Śniatyna i Chorostkowa wpłynęło do c. k. urzędu powiatowego w Myślenicach 3 złr. 40 c., zebrane przez dwór w Makowie.

(Pożar.) Dnia. 22, z. m. w Tuczępach w pow. jarosławskim spalił się dom włościański z budynkami gospodarskiemi, szkoda: 250 złr., przyczyna niewiadoma.

(Reforma lekarska.) W Dreznie ma się zebrać począwszy od 18. września r. b. zgromadzenie lekarzy i badaczów przyrody. Między wnioskami majacemi być przedłożonemi zgromadzeniu, jest następujący, dotyczący reformy lekarskiej, w tem interesujący dla naszych czytelników, że urządzenie i stosunki lecznicze w Niemczech bardzo podobne są do tego co jest u nas. Oto projekt: Na przyszłość będzie tylko jedna klasa lekarzy, dostatecznie wykształconych pod względem teoretycznym i praktycznym w trzech kierunkach: medycyny właściwej, chirurgii i akuszeryi. Osiadający gdziekolwiek dla czynności swego zawodu lekarz, obowiązany będzie okazać właściwej zwierzchności dowody swe kwalifikacyjne i przyrzec, że pełnić będzie rozporządzenia mogące zapaść, a dotyczące policyi lekarskiej. Cennik usług lekarskich w stosunku do osób prywatnych obowiązujący lekarza urzędownie, nie moze istnieć. Do niższych posług chirurgicznych (puszczanie krwi, stawianie pijawek, baniek i t. d.), równie jak do pielęgnowania chorych, urządzona będzie instytucya heildienerów, z której wychodzić mają indywidua po starannem zbadaniu ich uzdolnienia. To samo będzie z kobietami, przeznaczonemi do niższych posług akuszeryjnych. Zastrzega się uzdolnienie naukowe aptekarzy. Nikt nie może być lekarzem i aptekarzem zarazem; wyjąwszy nagłych wypadków, nie może aptekarz leczyć, ani lekarz lekarstw przyrządzać. (Przeciw temu ograniczeniu jest wniosek żądający, aby równie lekarz jak i aptekarz do pełnienia wzajemnych czynności mieli prawo.) Na lekarstwa będzie taksa urzędowa. Recepta przez lekarza zapisana jest jego duchową własnością; nie można za nią powtórzyć lekarstwa, ani jej komukolwiek udzielić bez pozwolenia lekarza który ją zapisał. Ogłoszenia reklamowe o lekach mających skutkować na tę lub ową chorobę, wzbronione będą pismom peryodycznym i broszurom pod karą pieniężną i konfiskatą. — Urządzone być mają zakłady, w których biedne wdowy i sieroty znajdą radę lekarską. Lekarzom wolno będzie dawać polecenie do przyjmowania takich wdów i sierot do zakładów leczniczych. — Kwestya reformy lekarskiej ma być utrzymana na porządku dziennym na wszelkich zgromadzeniach niemieckich lekarzy i badaczów natury.

Gospodarstwo, przemysł i handel.

Wykaz rezultatu

przedsięwziętego w miesiącu lipcu 1868 roku, przez urząd targowy u tutejszych piekarzy, ważenia i rewizyi pieczywa.

Imiona i nazwiska	Miejsce sprzedaży	pieczywo zbytkowe		bułki		chleb biały pszenny		chleb biały żytni		chleb razow. pszenny		chleb razow. żytni	
		c.	łut.	c.	łut.	c.	łut.	c.	łut.	c.	łut.	c.	łut.
Gołębiowski	p. rat.	1	1¼	1	2¼	.	.	1	4¾	.	.	1	8
Weigel Fr. .	„ „	1	1½	.	.	.	.	1	4¾	.	.	1	7¼
Schirmer F.	„ „	.	.	1	3	.	.	1	5	.	.	1	7¼
Friedrich J.	53 m.	1	1¼	1	2	1	3	1	4	.		1	8
Schulz Jan	93 m.	1	1¼	1	2	1	3	1	3¾	1	5½	1	7¾
Hillich Wal.	178 m.	1	1¼	1	2	.	.	1	5	.	.	.	.
Włoszyński J.	76 m.	1	1¼	1	2	1	3½	1	4	.	.	.	.
Kowenicki D.	95 m.	1	1¼	1	2	1	3¼	1	4¼	.	.	.	.
Mrazek Łuk.	446¼	1	1¼	1	2	1	3½	1	4¼	.	.	.	.
Müller Jan .	240 m.	1	1¼	1	2	1	2¾	1	3½	.	.	.	.
Fridrich H.	16 m.	1	1¼	1	2	1	3½	1	4¼	.	.	.	.
Kozyrski Jan	288 m.	1	1¼	1	2	1	3¼	1	4	1	5½	.	.
Doms Robert	74 m.	.	.	.	.	.	.	1	5	.	.	.	.
Hillich Krz.	142 2/4	1	1¼	1	2	.	.	1	4¾	.	.	.	.
Düll Wacław	179 m.	1	1¼	1	2	1	3	1	3½	.	.	.	.
Bek Klemens	166 m.	1	1½	1	2¼	.	.	1	4¾	.	.	.	.
Hillich Jan .	359 2/4	1	1½	1	2	.	.	1	4¾	.	.	.	.
Freund Wil.	74 m.	.	.	.	.	.	.	1	5	.	.	.	.
Pierw. Stow.	24 m.	1	1¼	1	2	.	.	1	4½	.	.	1	8
Daszkiewicz J.	213 2/4	1	1¼	1	2	1	3	1	4	.	.	.	.
Mensch M. .	711 2/4	1	1¼	1	2	.	.	1	4¾	.	.	.	.
Thom Józef	338 2/4	.	.	.	.	.	.	1	5	.	.	.	.
Suma .		18	23¼	18	37½	10	31¾	22	97½	2	11	6	46
przec. w lipcu 1868		1	1¼	1	2	1	3	1	4½	1	5½	1	7¾
przec. w czer 1868		1	1	1	2	1	3	1	3¾	1	5	1	6½
a zatem w podn. się		.	¼	.	.	.	.	.	¾	.	½	.	1¼
a zatem w spadaniu		.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.

W miesiącu lipcu 1868 były następujace ceny zboża i innych artykułów na targach w miasteczkach:

	Miejsce targu: Chrzanów		Jaworzno		Krzeszowice		Niepołomice		Bochnia	
	zr.	c.	zr.	c.	zr.	c.	zr.	c.	zr.	c.
	walutą austryacką									
Mec pszenicy	5	.	5	.	5	85	5	.	5	.
„ żyta	3	60	4	.	3	40	3	50	3	37
„ jęczmienia . .	2	75	3	.	2	56	2	.	2	76
„ owsa	1	80	2	70	2	20	1	50	1	87
„ hreczki	2	.	2	50	2	20	.	.	.	.
„ kukurudzy . . .	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.
„ ziemniaków . .	2	6	1	.	1	.	.	.	.	80
Cetnar siana	1		1	25	1	.	.	.	1	10
„ wełny	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.
„ nas. koniczu	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.
Sąg drzewa twardego	.		.	.	5	50	.	.	10	.
„ „ miękkiego	7	80	3	.	5	.	.	.	8	.
Funt mięsa wołowego	.	18	.	18	.	18	.	.		.
Mas okowity . . .	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.

Stan austr. banku narodowego.

Z dniem 31. lipca 1868.

Stan czynny.		złr.
Wybite złoto i sztaby		111,321.006
Weksle na miasta zagraniczne		37.922.327
Eskontowane weksle i efekta w Wiedniu	złr. 41,682.564	
Eskontowane w filiach . .	24,658.971	66,341.536
Pożyczki za poręką w Wiedniu	15,797.200	
W zakładach filialnych . .	5,611.600	21,408.800
Obligacye państwa, należące do banku		3,141.869
Przywilej banku		80,000.000
Pożyczka hypotekarna		68,117.633
Efekta funduszu rezerwowego po kursie z 30. czerwca 1868		14,421.650
Efekta funduszu pensyi		1,531.015
Kolej Karola Ludwika		5,539.380
Obligacye c. k. pożyczki podatkowej z r. 1864		459.360
Gmachy i inwentarze		3.499.098
Saldi bieżących rachunków		11,681.974
Razem . .		425,385.652

Stan bierny.	zł.
Fundusz banku	110,250.000
Fundusz rezerwowy	14,421.710
Obieg banknotów	237,658.140
Przeznaczone do ściągnięcia asygnacye banku	1,265.871
Należytości z żirów	179.548
Niepodniesione dywidendy	409.907
Listy zastawne w obiegu	59,481.270
Niepodniesione procenta listów zastawnych	188.144
Fundusz pensyi	1,531.058
Razem . .	425,385.652

(Hamburg i Bremen pod względem handlowym.) Oba te miasta ważną grają rolę w handlu europejskim przywozowym, a porównanie między niemi pod względem ilości artykułów wprowadzanych, pokazuje każdego z tych miast specyalność niejako. Przez Bremen przybywa towarów za 42 miliony, przez Hamburg za 36 milionów talarów. Wyrobów tabacznych przybywa przez Bremen za 14, przez Hamburg za 3 mil. tal.; bawełny sprowadza Bremen za 10, Hamburg za 4 miliony talarów; ryżu Bremen za 3 miliony, Hamburg za niecały milion, petroleju za 3 przeciw 1. Za to Hamburg sprowadza kawy za 9, Bremen za 2 miliony tal.; cukru surowego za 1 przeciw ½ miliona tal.; cygar za 1½ miliona, a Bremen tylko za 175.000 talarów.

(Handel cygarami) kwitnie najświetniej w Bremen i w Hamburgu. Ciekawe są pod tym względem niektóre cyfry. Do Bremen przyszło w roku zeszłym cygar importowanych 48.040 tysiąców; z tej liczby Badeńskie dostawiło 12.601, Prusy 9.972, Hessen-Darmstadt 9.279, Oldenburg 5.830, Bawarya 3.437. Z Ameryki wprowadzono 4.442 tysiąców, z których, z samej tylko wyspy Kuby 3.578. Wyprowadzono z Bremen cygar hawańskich 2.425 tysiąców (w roku 1865 daleko więcej bo 12.051 tysiąców); z tego poszło do krajów celnego Związku niemieckiego 1.542 tysiąców (około 216 cetnarów). Bremeńskich cygar wyprowadzono 74.194 tysiąców; z tego 27.103 do krajów Związku celnego niemieckiego. Hamburg dostał w r. z. 107.039 tysiąców cygar; z tego 28.551 ze Stanów Zjednoczonych Ameryki północnej, a 6.524 z Kuby. Reszta z innych fabryk niemieckich — i te to cygara tak zwane hamburskie importowane, rozchodzą się po Europie.

Ostatnia poczta.

Kraków, 4. sierpnia. Od wczoraj bawi tu Dr. Rokitański, profesor uniwersytetu wiedeńskiego, radca ministeryalny i referent spraw lekarskich w ministeryum oświecenia, tudzież radca budowniczy w ministerstwie p. Berger. Pobyt ich zostaje w związku z zamiarem rozszerzenia zakładów klinicznych, a mianowicie przeniesienia kliniki położniczej ze szpitala św. Łazarza do domu dawniej p. Brodowicza a dziś przyłączonego do zabudowań klinicznych, jak niemniej idzie o wybudowanie przy klinice sal wykładowych i pracowni dla anatomii patologicznej i chemii patologicznej. Radca Berger ma również poprzeć wykończenie nowo przebudowanej części gmachu bibliotecznego.

Kissingen, 2. sierpnia. Królowa wirtembergska (siostra Cara) przybyła tu wczoraj, a Król bawarski i książę Otto bawarski udali się dziś rano w odwiedziny do Cara Alexandra.

Madryt, 31. lipca. Zapewniają, że Cesarz Napoleon pozwolił jenerałowi Prim bawić w Vichy.

Londyn, 31. lipca. Dzisiejsze dzienniki potwierdzają, że Królowa wyjedzie 5. sierpnia, wyląduje w Cherbourgu i w ciągu kilkogodzinnego pobytu w Fontainebleau będzie się widziała z Cesarzową Eugenią. Dzienniki przewidują zwycięstwo liberalistów w przyszłych wyborach.

Przyjechali do Lwowa.

Dnia 3. sierpnia.

Hotel George: PP. Möser Ferd., c. k. major, z Drohowyża. — Hartmann Fryd, z Rosyi. Petrowicz Ks., z Wołostkowa. — Żurakowski Gust., z Horhacza.

Hotel europejski: Hr De la Scala Hier, z Juśkowic. — Augustynowicz Bron, z Woszczaniec.

Hotel angielski: Szaprowski Teofil, c. k. sędzia powiat., z Radymna. — Hr. Golejewski Ant., z Hrusymowa. — Podhorski Felix, z Rosyi. Winnicki Lud., z Wierzbicy.

Hotel Kuhna: Stanek Józef, z Wiszenki.

Pod Nr. 4 6¼: Posuchowski Rud., c. k. przeł. powiat, z Rohatyna.

Wyjechali ze Lwowa.

Dnia 3. sierpnia.

PP. Gherghol Dym., c. k. radca apel., do Wiednia. — Br Türcke Paweł, do Stryja. — Issl Karol, c. k. podpor., do Drohowyża. — Bołoz-Antoniewicz Ant., do Skomoroch. — Hr. Baworowski Józef, do Kopyczyniec. — Jabłoński Łuc., do Krakowa. — Hr. Łączyński Józef do Stojanowa. — Mandel Włodz., do Tarnopola. — Pruszyński Józef, do Pomorzan. — Reyzyn Jan, do Słotwiny.

Spostrzeżenia meteorologiczne we Lwowie.

Dnia 3. sierpnia 1868.

Pora	Barometr w mierze par. sprow. do 0° Reau.	Stopień ciepła według Reaum.	Stan powietrza wilgotnego	Kierunek i siła wiatru	Stan atmosfery
7. god. zrana	‴ 326 30	+ 11.7	89.	Z. b. sł.	10
2. god. po poł.	326 53	+ 16.8	59.	PdW. b. s.	3
9. god. wiecz.	326 50	+ 13.4	92.	Z. „	8

Deszcz 07 = 0.25‴, wieczorem błyskawice.

TEATR.

Dziś (przedst. niem.) „**Der Troubadour**", wielka opera romantyczna w 4 oddziałach. Pierwszy występ panien Adolfiny Steiner i Maryi Löscher z Wiednia.

Odpowiedzialny redaktor **Adolf Rudyński.**

Kurs giełdy Lwowskiej.

Effekta	Uskutecz. sprzedaże		Kurs przeciętny		Kurs ostatni płacą		Kurs ostatni żądają	
	Złote austryackie							
Dnia 3 sierpnia.								
Akc. gal. kol. zel. K. L.	—	—	—	—	208	75	210	—
Akcye kol. lwow.-czer.	—	—	—	—	185	25	186	25
„ banku hip. galic.	—	—	—	—	—	—	71	50
„ pap. czerl. po 200 złr. w. a. . . .	—	—	—	—	—	—	—	—
Listy z. T. kr. gal. w m.k. . . (bez kuponów)	—	—	—	—	77	70	78	20
Listy z. T. kr. gal. w w. a. . (bez kuponów)	—	—	—	—	74	—	74	50
Banku hip. gal. (bez kuponów)	—	—	—	—	87	40	87	90
Oblig. ind. gal.	—	—	—	—	66	80	67	30
detto W. X. Krak.	—	—	—	—	—	—	—	—
detto Księstwa Buk.	—	—	—	—	—	—	—	—
Poż. głod. z r. 1866 po 7 %	—	—	—	—	100	25	101	25
Pier. kol. g. K. L. I. Em.	—	—	—	—	—	—	—	—
detto dtto dtto II. „	—	—	—	—	88	50	89	25
detto dtto Lwo.-Czer. I. Em. .	—	—	—	—	76	25	77	—
detto dtto II. „	—	—	—	—	—	—	—	—
Dukat holenderski . .	—	—	—	—	5	35	5	39
Dukat cesarski . . .	—	—	—	—	5	39	5	44
Napoleondor	—	—	—	—	9	8	9	16
Rubel srebrny rosyjski	—	—	—	—	1	72	1	76
Rubel papier. rosyjski	—	—	—	—	1	53¾	1	54½
Pół imperyał rosyjski	—	—	—	—	9	34	9	42
Bank. pol. za 100 zł. pol.	—	—	—	—	—	—	—	—
Talar pruski srebrny .	—	—	—	—	—	—	—	—
Pruskie bilety kasowe	—	—	—	—	1	67½	1	68½
Srebro	—	—	—	—	111	—	112	—

Kurs giełdy wiedeńskiej.

Dnia 31 lipca 1868.

1. Dług publiczny.

A. Państwa.

	pien.	towar.
(Za 100 zł.)		
Z pożyczki narod. z procentami od stycznia do lipca po 5%	63.20	63 30
od kwietnia do października po 5%	63.20	63.30
Pożyczka w srebrze 1864 (funt. szt.) zwrotna w 35 po 5% latach	69.—	70.—
Pożyczka w srebrze z 1865 (franki) zwrotna w 37 latach po 5%	71.75	72 25
Metaliki po 5%	58 90	59 10
Przez. do wyl. z r. 1839 całe losy	170 50	171.—
Przez. do wyl. z r. 1839 piąta część losów . .	170.—	170 50
Przez. do wyl. z r. 1854	78 75	79.50
Przez. do wyl. z r. 1860 po 500 zł.	87.10	87 30
Przez. do wyl. z r. 1860 po 100 zł.	95.25	96 50
Pożyczka z r. 1864 (z premią) po 100 złr. . . .	98.—	98 20
Renty Como po 42 lir. aust.	24.—	24.50

B. Krajów koronnych.

Obligacye indemn. po 5% za 100 złr.

	pien.	towar.
Niższej Austryi	86.—	86.25
Czech	92.—	92.50
Węgier	76 75	77.25
Galicyi	66 75	67 25
Siedmiogrodu	70 25	71.—
Bukowiny	66.50	67 —
Galic. pożyczki głod. z r. 1866 po 7%	100.25	100.75

2. Akcye.

	pien.	towar.
Banku narodowego	735.—	736.—
Inst. kred. dla handlu po 200 zł. w. a.	215.50	215 70
Niż.-austr. tow. eskomt. po 500 zł.	636.—	638.—
Banku anglo-austryackiego na 200 złr. (20 ft. ster.) z wpłatą 30%	165.50	166.—
Półn. kol. po 1000 zł. m. k.	1870.—	1875.—
Tow. kolei żel. państwa po 200 zł. m. k. czyli 500 fr.	252 40	252.60
Połud. kolei państ., po 200 zł. w. a. czyli 500 fr.	182.10	182 30
Kol. Ces. Elżbiety po 200 zł. mon. konw. . . .	165.50	166.—
Kol. Kar. Lud. po 200 zł. mon. konw.	210.—	210.50
Lwowsko-czerniow. kolej po 200 zł. w. a. w srebrze (20 f. a.)	185.50	186.—
Austr. towarz. żegl. par. po 500 zł. m. k. . . .	541.—	543.—
Galic. banku hyp. po 200 złr. wpłata 40% . . .	—.—	—.—

3. Listy zastawne.

	pien.	towar.
(za 100 zł.)		
Banku narod. w w. a. przezn. do losowania po 5%	93.20	93.40
Gal. Tow. kred. w w. a. po 4%	74.—	74.50
Galic. banku hyp. po 6%	87.50	88.—
Węgier. Towar. ziemskie. po 5½%	92.25	92.75
detto (renta) po 6%	—.—	—.—
Pow. austr. towarz. kr. ziem. przez. do losow. po 5% w sr.	100.25	100 75

4. Obligacye z prawem pierwszeństwa.

	pien.	towar.
Kol. półn. po 100 złr. m. k.	89.—	89.25
Kol. półn. po 100 zł. w. a.	87.50	88.50
Kolej galic. Karola Ludwika po 300 złr. w. a. (w srebrze) po 5% za 100 złr	94.25	94 75

5. Losy.

(za sztukę.)		
Inst. kred. dla handlu po 100 zł. w. a. . . .	137.—	137 25
Tow. żeg. par. na Dunaju po 100 zł. m. k. . .	94.75	95.25
Poż. Tryest. po 100 zł. m. k.	120.—	122.—
„ „ po 50 zł. w. a.	55.—	56. —
Pożyczka miasta Budy po 40 zł. w. a.	33.—	34.—
Esterhazego po 40 zł. m. k.	—.—	172.—
Salma „ 40 „ „	38.50	39 50
Palfiego „ 40 „ „	35.50	36.50
Clarego „ 40 „ „	33.—	35.—
St. Genois „ 40 „ „	32.50	33.50
Windischgrätza 20 „ „	20.—	21.—
Waldsteina 20 „ „	21.50	22.50
Keglevicha „ 10 „ „	15.50	16.—
Fundacya szpit. Arcyksięcia Rudolfa	14.75	15.25

Weksle.

(Na 3 miesiące.)

Amsterdam za 100 zł. hol	—.—	—.—
Augsburg za 100 zł. w. p. n.	94.20	94.50
Berlin za 100 tal.	—.—	—.—
Frankfurt za 100 zł. w. p. n.	94.50	94 80
Hamburg za 100 M. B.	83.40	83 60
Londyn za 10 ft. szt.	113 20	113.40
Paryż za 100 fr.	45. —	45 10

Kurs złota.

Dukaty ces. men.	—.—	—.—
detto. pełnej wagi	5.39	5.40
Korona	—.—	—.—
20frankówka	9.06	9 07
Rosyjski imperyał	—.—	—.—
Talar związkowy	—.—	—.—
Srebro	111.25	111 50

Telegrafowany kurs wiedeński.

Dnia 3. sierpnia.

	złr	kr.
5% Metaliki	58	50
„ z procentami z maja i listopada . .	58	80
5% pożyczka narodowa	62	60
Losy z 1860 roku	85	20
Akcye banku wiedeńskiego	731	—
„ „ kredytowego	212	40
Londyn, 10 funtów szterlingów	113	65
Srebro	111	35
„ towarem	—	
Dukat pojedyńczy	5	40½

DZIENNIK URZĘDOWY.

(1697) **Edict.** (3)

Nr. 6786. Vom k. k. Złoczower Kreisgerichte wird der dem Wohnorte nach unbekannten Fr. Ludwika Ośmiałowska Gutsbesitzerin aus Janczyn mittelst gegenwärtigen Edictes bekannt gemacht es habe wider sie Salamon Nathansohn, Osias Dawid, Hersch Rappaport und Moses L. Rosenzweig wegen Uebergabe von 40 Koretz Waitzen oder Zahlung des Werthes pr. 412 fl. öst. W., dann Zahlung der Summe pr. 2129 fl. österr. Währ. sammt Nebengebühren eine Klage angebracht und um richterliche Hilfe gebeten, worüber zur mündlichen Verhandlung die Tagfahrt auf den 28. September 1868 11 Uhr Vormittags bestimmt wurde.

Da der Aufenthaltsort der Belangten Fr. Ludwica Ośmiałowska unbekannt ist, so hat das k. k. Kreisgericht zu Złoczów zur Vertretung der Belangten auf Gefahr und Kosten derselben den hiesigen Landes-Advocaten Herrn Dr. Wesołowski mit Substituirung des Herrn Landesadvocaten Dr. Warteresiewicz als Curator bestellt, mit welchem die angebrachte Rechtssache nach der für Galizien vorgeschriebenen Gerichtsordnung verhandelt werden wird.

Durch dieses Edict wird demnach die Belangte errinnert, zur rechten Zeit entweder selbst zu erscheinen, oder die erforderlichen Rechtsbehelfe dem bestellten Vertreter mitzutheilen oder auch einen andern Sachwalter zu wählen und diesem k. k. Kreisgerichte anzuzeigen, überhaupt die zu seiner Vertheidigung dienlichen vorschriftsmäßigen Rechtsmittel zu ergreifen, indem sie sich die aus deren Verabsäumung entstehende Folgen selbst beizumessen haben wird.

Aus dem Rathe des k. k. Kreisgerichtes.

Złoczów, am 22. Juli 1868.

(1735) **Edykt.** (1)

Nr. 40211. Lwowski c. k. sąd krajowy jako handlowy p. Teresę Cikowską z miejsca pobytu niewiadomą niniejszym edyktem zawiadamia, że w skutek prośby Chaji Sprecher de pres. 10go września 1867 l. 51423 nakaz płatniczy przeciw niej i p. Korneli Raciborskiej względem sumy wekslowej 330 złr. w. a. z p. n. pod dniem 11. września 1867 l. 51423 wydany został. Ponieważ miejsce pobytu jej wiadome nie jest, postanawia się na własne niebezpieczeństwo i koszta kuratora w osobie p. adwokata Dr. Męcińskiego w zastępstwie p. adwokata Dr. Malego, i temuż rzeczony nakaz płatniczy doręcza się.

Z c. k. sądu krajowo-handlowego.

Lwów, dnia 29. lipca 1868.

1*

(1725) **Edict.** (2)

Nro. 3667. Das k. k. Kreisgericht in Rzeszów hat im Grunde Einschreitens des Hrn. Carl Freiherrn Lachmann von Falkenau im eigenen und als Rechtsnehmers seines Bruders Hrn. Gustav Lachmann, dann als gerichtlichen Bevollmächtigten der minderjährigen nach der Br. Bertha von Ohlen und Adlerskron hinterbliebenen Kinder und Erben, sämmtlich Erben, rücksichtlich Erbenserben nach Alvine Gräfin Schlippenbach die freiwillige Feilbietung der zum Nachlaße nach Alvine, Mathilde, Constanze 3 Namen Gräfin Schlippenbach geborene Lachmann gehörigen laut Dom. 209. pag. 111 nr. 35 haer. und Dom. 209. pag. 116 n. 37 haer. und pag. 119 n. 38 haer. auf den Namen der Erblasserin intabulirten Güter Sokołów sammt Attinenzien Wulka, Turza, Rękaw, Trzebuska, Stobierna, Nienadówka dolna und górna, Dołęga, Górno und Trzeboś im Abhandlungswege im Grunde der §§. 145 und 269 des kais. Patentes vom 9. August 1854 zum Zwecke der Erbtheilung bewilliget, und zur Vornahme derselben der Termin auf den 17ten September 1868 um 10 Uhr Vormittags hiergerichts festgesetzt, und auf diesem Termine werden diese Güter unter nachstehenden Bedingungen dem Meistbietenden verkauft werden:

1. Zum Ausrufspreis wird der mittelst des mit hiergerichtlichem Beschluße vom 26ten Jänner 1866 Z. 367 zu Gerichte angenommenen Schätzungsactes ermittelte Werth von 216.045 fl. 18 kr. öst. W. angenommen, und werden diese Güter unter diesem Schätzungswerthe nicht verkauft.

Der Verkauf geschieht in Pausch und Bogen ohne Gewährleistung und ohne Vertretung der in dem eben bezogenen Schätzungsacte aufgenommenen Rubriken, Erträge und Flächen.

2. Jeder Kauflustige hat als Licitations-Vadium die Summe vor 30.000 fl. öst. W. entweder im Baaren, oder in auf den Ueberbringer lautenden Staatspapieren, oder anderen gleichfalls auf den Ueberbringer lautenden und denselben gleichgehaltenen Papieren, welche nach dem letzten Wiener-Börse-Curse, jedoch nicht über den Normalwerth berechnet werden; zu Händen der delegirten Licitations-Commission zu erlegen.

Das Vadium des Meistbieters wird zurückbehalten und an das gerichtliche Verwahrungsamt erlegt, hingegen die Vadien der übrigen Mitbietenden werden gleich nach beendigter Licitation zurückgestellt.

Die Erben der Frau Gräfin Schlippenbach sind von dem Erlage des Vadiums befreit, und können ohne dasselbe als Mitbieter auftreten.

3. Binnen 14 Tagen nach vorgenommenem Licitationsacte ohne Rücksicht auf die Zeit der Zustellung der über diesen Act zu ergehenden gerichtlichen Verständigung ist der Meistbieter verpflichtet, zwei Drittel des Meistbotes mit Einrechnung des im Baaren erlegten Vadiums, und somit nach vorläufiger Umtauschung desselben gegen baares Geld, wenn es nicht baar erlegt worden wäre, den erklärten Erben der Frau Alvine Gräfin Schlippenbach loco Rzeszów beim Hrn. Advocaten Dr. Rybicki zu bezahlen, muß aber vorläufig den Tag, an welchem er die Zahlung leisten will, den Verkäufern, nämlich den erklärten Erben der Frau Alvine Gräfin Schlippenbach zu Händen ihres Bevollmächtigten Hrn. Advocaten Dr. Rybicki in Rzeszów gleich nach beendigtem Licitationsacte anzeigen.

Sollten die Verkäufer ungeachtet dieser vorlaufig geschehenen Anzeige in Rzeszów zur Empfangnahme der Zahlung nicht entweder selbst, oder durch einen Bevollmächtigten bereit sein, so ist der Meistbietende berechtigt, die Zahlung an das Gericht zu leisten.

4. Der Meistbieter ist folgende Lasten ohne einen Abzug vom Kaufschillinge zu übernehmen schuldig:

a) die Dom. 21 pag. 398 nr. 7 on. sichergestellten Rechte der Pfarrkirche in Sokołów;
b) die Dom. 60 pag. 141 nr. 13 on. und über der Attinenz Wulka Dom. 60 pag. 149 nr. 25 on. sichergestellten Rechte der Pfarrkirche in Nienadówka;
c) die über der Attinenz Stobierna Dom. 106 pag. 362 nr. 44 on. sichergestellten Rechte der Pfarrkirche in Stobierna;
d) den noch nicht amortisirten Rest des Dom. 425 pag. 176 nr. 292 on. zu Gunsten des Grundentlastungsfondes sichergestellten Ablösungsbetrages von 1909 fl. C. M., und
e) den noch nicht amortisirten Rest des Dom. 425 pag. 176 nr. 292 on. zu Gunsten des Grundentlastungsfondes sichergestellten Ablösungsbetrages von 11.000 fl. C. M., endlich
f) den noch nicht amortisirten Rest des Dom. 209 pag. 183 nr. 105 on. zu Gunsten des Grundentlastungsfondes sichergestellten Ablösungsbetrages von 1840 fl. C. M.

5. Die Verkäufer leisten dafür Gewähr, daß auf den Gütern Sokołów mit Attinenzien keine andere Lasten oder Schulden aushaften, und wenn solche zum Vorschein kommen sollten, so sind die Verkäufer verpflichtet, dieselben auf eigene Kosten zu löschen und den Käufer in Bezug auf dieselben zu vertreten und schadlos zu halten.

Insbesondere sind die Verkäufer verpflichtet, die von dem Nachlaße der Fr. Alvine Gräfin Schlippenbach entfallende, jedoch noch nicht bemessene, und im Grunde kreisgerichtlichen Beschlußes vom 17ten Juli 1868 Zahl 3668 im unbestimmten Betrage über den Güter Sokołów zu intabulirenden Nachlaßgebühr selbst zu bezahlen.

Was hingegen die beim Rzeszower k. k. Kreisgerichte als Verlassenschafts-Abhandlungs-Instanz nach Frau Alvine Gräfin Schlippenbach, in Folge Edictes vom 13. October 1865 Z. 6439 zur Nachlaßmasse angemeldeten Forderungen anbelangt, so gestatten die Verkäufer, daß dieselben im Lastenstande des in Folge 6ten Absatzes über den Gütern Sokołów für die Verkäufer zu intabulirenden einen Drittels des Meistbotes gleichzeitig und unter Einem sichergestellt werden, und dadurch jedes Hinderniß in der Intabulirung des Meistbieters als Eigenthümers der erkauften Güter beseitigt werde. Im Uebrigen erfolgt der Verkauf ohne jede Gewährleistung und ohne Vertretung der Taxe in Pausch und Bogen.

Die übrigen Verkaufsbedingungen, der Landtafelauszug, der Schätzungsact sammt der ökonomischen Beschreibung der Güter Sokołów sammt Attinenzien können in der kreisgerichtlichen Registratur, oder in der Kanzlei des Hrn. Advocaten Dr. Rybicki in Rzeszów eingesehen werden.

Rzeszów, am 18. Juli 1868.

(1720) **Edict.** (2)

Nro. 7561. Vom k. k. Kreisgerichte in Sambor werden hiemit die dem Wohn- und Aufenthaltsorte nach unbekannten Belangten, Erben nach Theresia de Suchodolskie Szumlańska, als: Sabina Szumlańska, verehelichte Borkowska, Maria, Caroline, Eduard und Theresia Szumlańskie, ferner die dem Wohn- und Aufenthaltsorte nach ebenfalls unbekannten Michael und Anton Suchodolski in Kenntniß gesetzt, daß gegen dieselben, sowie gegen die minderjährigen Erben nach Stanislaus Suchodolski, als: Felix und Sofie Suchodolskie, die galiz. k. k. Finanz-Procuratur Namens des Lemberger barmherzigen Schwestern-Instituts vom 27. Juni 1868 Z. 7561 die Klage wegen Eliminirung der am VII. Platze collozirten Interessen im Betrage von 641 fl. 48 kr. öst. W., welche $^2/_3$ Theile der Dom. 116, pag. 24 nr. 19 on. zu Gunsten der Ignatz und Ewa Suchodolski'schen Erben intabulirten Zinsenbeträge pr. 541 fl. W. W. und 1750 fl. W. W. darstellen, aus der Zahlungstabelle vom 25ten Jänner 1860 Z. 461 ausgetragen habe, daß für die der Landesadvocat Dr. Witz und stellvertretend der Landesadvocat Dr. Kohn zum Curator bestellt, und demselben diese Klage, welche zum mündlichen Verfahren mit dem Termine des 28. August 1868 10 Uhr Vormittags decretirt wird, zugestellt wird, und daß ihnen deßhalb obliege — diesem Curator rechtzeitig eine Information zu ertheilen, oder einen anderen Vertreter zu wählen, weil sie sonst die Folgen der Versäumung sich selbst werden zuschreiben müssen.

Aus dem Rathe des k. k. Kreisgerichtes.

Sambor, am 7. Juli 1868.

(1722) **Edikt.** (2)

Nr. 30503. Vom Lemberger k. k. Landes- als Handelsgerichte werden die Inhaber des von Marcus Habermann an seine eigene Ordre ausgestellten, auf Josef Kaschitz gezogenen, von diesen acceptirten auf den Betrag von 70 fl. österr. Währ. lautenden, von Marcus Habermann an J. Modlinger girirten von Letzteren z. Z. 15541 ex 1868 eingeklagten und hierauf von J. Modlinger an Hersch Lewer girirten in Lemberg zahlbaren Wechsels ddto. Szczerzec 23. Juli 1855, welcher am 23. Juli 1856 fällig war, aufgefordert, denselben binnen 45 Tagen vorzulegen und ihre Rechte zum Besitze desselben nachzuweisen, widrigens derselbe für amortisirt erklärt werden würde.

Vom k. k. Landes- als Handelsgerichte.

Lemberg, am 24. Juni 1868.

Edykt.

L. 30503. C. k. sąd krajowy jako handlowy we Lwowie wzywa posiadaczy wekslu, wystawionego przez Marka Habermana na własną ordrę przez Józefa Kaschitza akceptowanego, na kwotę 70 zł. w. a. opiewającego, girowanego przez Marka Habermana na J. Modlingera i przez tegoż do l. 15541 ex 1858 zaskarzonego, a potem przez J. Modlingera na Hersza Lewera girowanego, płatnego we Lwowie 23go lipca 1855, wystawionego dnia 23. lipca 1856, ażeby go w przeciągu 45 dni sądowi przedłożyli, i prawa swe do posiadania go tem pewniej wykazali, ile że w razie przeciwnym za nieważny uznany będzie.

Z c. k. sądu krajowo-handlowego.

Lwów, dnia 24. czerwca 1868.

(1723) **Kundmachung.** (2)

Allen k. k. Bezirksämtern.

Nr. 41717. Laut Mittheilung der k. k. Post-Direction vom 10ten l. Mts. Z. 9190 ist das Postrittgeld für ein Pferd und eine einfache Post für die Periode vom 1ten Juli bis Ende December 1868 in
Westgalizien mit . . . . 1 fl. 24 kr.
in Ostgalizien . . . . 1 „ 11 „
und in der Bukowina mit . . . . . . 1 „ 12 „
österr. Währ. festgesetzt worden.

Wovon das k. k. Bezirksamt zur Wissenschaft und Darnachachtung in Kenntniß gesetzt wird.

Lemberg, am 17. Juli 1868.

Obwieszczenie.

Do wszystkich c. k. urzędów powiatowych.

L. 41717. Podług oznajmienia c. k. Dyrekcyi pocztowej z 10go b. m. l. 9190 ustanowioną została taksa jazdy pocztowej od jednego konia i poczty pojedynczej na czas od 1. lipca do końca grudnia 1868
w zachodniej Galicyi na . . . . 1 zł. 24 kr.
we wschodniej Galicyi na . . . 1 „ 11 „
a w Bukowinie na . . . . 1 „ 12 „
wal. austr.

Co się oznajmia c. k. urzędowi powiatowemu dla wiadomości i zastosowania się.

Lwów, dnia 17. lipca 1868.

(1724) **Edict.** (2)

Nr. 1525. Vom Lubaczower k. k. Bezirksgerichte wird hiemit kundgemacht, daß am 12ten Juni l. J. z. Z. 1525 Herr Mendel Fränkel wider Herrn Ferdinand Sokołowski wegen Zahlung der Summe von 350 fl. öst. W. s. N. G. die Klage überreicht und um richterliche Hilfe gebeten hatte, worüber die Tagfahrt auf den 28. October 1868 anberaumt wurde.

Da der Wohnort des Belangten unbekannt ist, wurde Herr Carl Łukawski aus Lubaczow zum Curator bestellt, der Belangte wird daher aufgefordert, dem Curator alle möglichen Behelfe zu seiner Vertheidigung beizustellen oder sich einen anderen Sachwalter zu bestellen und dem Gerichte namhaft zu machen.

Vom k. k. Bezirksgerichte.

Lubaczów, am 28. Juli 1868.

(1721) **Edykt.** (2)

L. 2438. C. k. sąd powiatowy Czortkowski wzywa niniejszem tych, którzy jako wierzyciele do masy w Jagielnicy dnia 24. listopada 1864 bez zostawienia ostatniej woli rozporządzenia zmarłej Barbary Wiszniewskiej jaką prenotacyę mają, ażeby do zameldowania i udowodnienia takowych, dnia 31. sierpnia 1868 o godzinie 9tej zrana jawili się, lub do tego terminu prośbę swoją wnieśli, przeciwnym bowiem razie prawo swoje przez wyczerpanie masy utracą.

Z c. k. sądu powiatowego.

Czortków, dnia 28. lipca 1868.

(1705) **Obwieszczenie.** (3)

Nr. 1579. Ces. król. sąd powiatowy podaje do wiadomości powszechnej, iż celem wydobycia wywalczonej przez Juliannę Rzepkową przeciw nieletnim Ignacemu i Jakóbowi Wilczkom przez ojca Józefa Wilczka zastąpionych należytości 280 złr. wraz z przyznanemi kosztami sporu per 5 złr., kosztami egzekucyjnemi pr. 5 złr. 68 kr., 9 złr. 44 kr. i 3 złr. 36 kr. 12 złr. 35 kr., tudzież dalszych kosztów egzekucyjnych odbędzie się publiczna sprzedaż przez licytacyę realności w Rakszawie pod Nr. kons. 370 star. 580 now. położonej, tudzież budynków do tego należących w trzech terminach dnia 13go sierpnia, 11go września i 15go października 1868, każda razą o godzinie 10tej zrana na gruncie do sprzedaży przeznaczonym, że za cenę wywołania ustanawia się cena szacunkowa per 270 złr. 26½ kr. w. a., poniżej której ta realność przy dwóch pierwszych terminach sprzedaną nie zostanie, przy trzecim zaś terminie nawet niżej tej ceny sprzedaną będzie; zresztą że dalsze warunki licytacyjne, tudzież akt opisania i akt oszacowania tej realności w sądowej registraturze każdego czasu przejrzane być mogą.

Z c. k. sądu powiatowego.

Łańcut, dnia 23. lipca 1868.

(1681) **Ogłoszenie.** (3)

L. 3610. C. k. sąd powiatowy w Śniatynie podaje do powszechnej wiadomości, iż na wezwanie c. k. sądu obwodowego Stanisławowskiego celem pokrycia wierzytelności Fiszla Goldnera 146 zł. w. a. z przynal. przedsięwziętą będzie przymusowa publiczna sprzedaż włościańskiej realności Jerzego Łakusty pod l. 262 w Zawalu z budynku mieszkalnego i ⅓ części morgu pola ornego powstającej, na 80 zł. w. a. oszacowanej dnia 24. września 1868 i 27. października 1868, każdą razą w Zawalu o godzinie 9. przed południem z warunkami, że realność ta tylko za gotowe pieniądze i dopiero przy drugiem terminie licytacyjnym niżej ceny szacunkowej sprzedaną będzie.

Z c. k. sądu powiatowego.

Sniatyn, dnia 2. lipca 1868.

(1700) **Edykt.** (3)

Nr. 1166. Ces. król. sąd powiatowy w Rozwadowie zawiadamia niniejszem domniemanych spadkobierców ś. p. Jędrzeja młodszego z Motycza poduchownego, że tenże Jędrzej Złotek wniósł pod dniem 5. czerwca 1866 do l. 1539 pozew przeciw Janowi Złotkowi młodszemu o własność i oddanie gospodarstwa pod Nr. kons. 42 w Motyczu poduch. położonego z p. n. Gdy zaś Jędrzej Złotek zmarł przed doręczeniem mu tego pozwu, przeto dla nieobjętej jego masy ustanawia się kuratorem Jana Złotka (syna Andrzeja młodszego) z Motycza poduchownego, i do dalszej rozprawy w tym sporze wedle przepisów post. cyw. galic. wyznacza termin na 19. września r. b. o godz. 9tej rano.

Oznajmia się więc niewiadomym spadkobiercom powoda, aby na terminie tym albo sami osobiście się stawili, albo dotyczące sposoby obrony udzielili kuratorowi, lub też innego zastępcę sobie obrali i o tem sądowi donieśli, i w ogóle wszystkiego użyli, co im ku prawnej obronie służyć może, w przeciwnym bowiem razie złe skutki sami sobie przypisać będą musieli, jakieby ponieśli z zaniedbania tego.

Rozwadów, dnia 29. maja 1868.

(1689) **Edykt.** (3)

L. 13096. C. k. sąd obwodowy w Stanisławowie niniejszem wiadomo czyni, iż Pinkas Horowitz przeciw Wolfowi Chamaides prośbę o nakaz uiszczenia długu wekslowego 190 zł. w. a. z przyn. wniósł, a ponieważ miejsce pobytu pozwanego wiadome nie jest, tedy na jego koszt i niebezpieczeństwo ustanawia mu się w tej sprawie kuratora w osobie p. adwokata Dra. Dwernickiego z zastępstwem p. adwokata Dra. Bardascha, o czem się go przez niniejsze edykta uwiadamia.

Z c. k. sądu obwodowego.

Stanisławów, dnia 22. lipca 1868.

(1712) **Edykt.** (3)

L. 3213. C. k. sąd powiatowy w Brodach zawiadamia niniejszem z miejsca pobytu niewiadomego Matwija Dutkę, iż ojciec jego Józef Dutka włościanin z Berlina na dniu 13. marca 1866 r. tamże, bez pozostawienia ostatniej woli rozporządzenia umarł; do któregoż spadku pomiędzy innemi syn zmarłego tenże Matwij Dutka w jednej części prawnie jest powołany, przeto wzywa się jego niniejszem, ażeby oświadczenie swe do spadku tegoż na podstawie prawnego następstwa do tutejszego sądu w przeciągu jednego roku od dnia dzisiejszego tem pewniej wniósł gdyż w przeciwnym razie pertraktacya tego spadku z już deklarowanemi spadkobiercami i z jego w osobie p. adwokata Dra. Ornsteina postanowionym kuratorem załatwioną zostanie.

Z c. k. sądu powiatowego.

Brody, dnia 3. lipca 1868.

(1691) **Edykt.** (3)

L. 8046. C. k. sąd obwodowy w Samborze zawiadamia niniejszem Dawida Kieslera z miejsca pobytu nieznajomego, że przeciw niemu na prośbę Dawida Weismana pod dniem 10. lipca 1868 do l. 8046 na podstawie wekslu ddto. Mariampol 8. sierpnia 1865 na 125 zł. nakaz zapłacenia tejże sumy 125 zł. w. a. wydanym został, że dla niego do sporu tego p. adwokat krajowy Dr. Witz z Sambora, a w zastępstwie tegoż p. adwokat Dr. Kohn z Sambora za kuratora postanowionym jest i temuż rzeczony nakaz płacenia doręcza się, i że tedy rzeczą jego jest temu kuratorowi informacyę udzielić lubo też innego zastępcę sobie obrać i sądowi donieść, o ile że skutki zaniechania tegoż sam sobie przypisać będzie musiał.

Z rady c. k. sądu obwodowego.

Sambor, dnia 10. lipca 1868.

(1703) **Kundmachung.** (3)

Nr. 63504. Vom Lemberger k. k. Landesgerichte wird hiemit bekannt gemacht, daß über Josef Jona zw. N. Jurem wegen gerichtlich constatirten Blödsins die Curatel verhängt, und Chaim Salamon zw. Nam. Mader zu seinem Curator bestellt wurde.

Vom k. k. Landesgerichte.

Lemberg, den 28. December 1867.

Obwieszczenie.

L. 63504. Lwowski c. k. sąd krajowy podaje niniejszem do wiadomości, iż nad Józefem Joną dw. im. Juremem z powodu sądownie sprawdzonej niedołężności umysłowej zarządzoną została kuratela, i kuratorem tegoż mianowano Chaima Salomona dw. im. Madera.

Od c. k. sądu krajowego.

Lwów, dnia 28. grudnia 1867.

(1702) **Edikt.** (2)

Nr. 2492. Vom k. k. Bezirksgerichte zu Radziechów wird bekannt gemacht, daß am 12. März 1854 Osias Sekler in Chołojów ohne Hinterlassung einer letztwilligen Anordnung gestorben ist.

Da der zur Erbfolge berufene Antschel Sekler in Einbringung der Erbserklärung säumig und der Aufenthalt des gleichfalls zur Erbfolge berufenen Nuchim Sekler dem Gerichte unbekannt ist, so wird für dieselben zur Verlassenschafts-Abhandlung ein Curator für Ersteren in der Person des Mendel Czop, für letzteren in der Person des Fischel Schapira aus Chołojów bestellt und werden beide aufgefordert, ihr Erbrecht binnen Einem Jahre vom unten gesetzten Tage an, bei diesem Gerichte anzumelden und ihre Erbserklärung anzubringen, widrigens der Verlassenschafts ohne Rücksicht auf den Anspruch des Antschel Sekler blos mit denjenigen, welche sich erbserklärt haben, verhandelt und ihnen eingeantwortet, der von ihm nicht angetretenen Theil der Erbschaft aber vom Staate als erblos eingezogen, rücksichtlich des Nuchim Sekler aber mit dem erbserklärten Erben und dem für ihn aufgestellten Curator abgehandelt werden würde.

Vom k. k. Bezirksgerichte.

Radziechow, am 20. Juli 1868.

(1698) **Edykt.** (3)

L. 1796. C. k. sąd powiatowy w Chrzanowie ogłasza niniejszem, iż celem zaspokojenia przyznanej Mojżeszowi Kurzowi kwoty 71 zł. 48 kr. w. a. z kosztami egzekucyi 7 zł. 74 kr. w. a. poprzednio przyznanemi i kosztami niniejszej egzekucyi 3 zł. 48 kr. w. a. odbędzie się w tutejszym sądzie przymusowa publiczna sprzedaż realności sukcesorów po Ignacym Oleju pod l. 56 w Jaworzniu położonej, w trzech terminach, dnia 27. sierpnia 1868, 24. września 1868 i 29. października 1868 zawsze o godzinie 10. przed południem.

1. Cena wywołania stanowi wartość szacunkowa tej realności w kwocie 686 zł. w. a.

2. Realność ta na pierwszym i drugim terminie tylko za cenę szacunku lub wyżej tejże, na trzecim zaś terminie także niżej ceny szacunkowej sprzedaną będzie.

3. Chęć kupienia mający będzie obowiązany przed rozpoczęciem licytacyi złożyć wadyum w kwocie 70 zł. w. a. gotówką do rąk komisyi licytacyjnej, które wadyum nabywcy w cenę kupna wliczone, innym licytantom zaś po ukończeniu licytacyi zwróconem zostanie.

4. Bliższe warunki sprzedaży, niemniej akt opisania i oszacowania tej realności wolno w każdym czasie w tutejszym sądzie przejrzeć.

Z c. k. sądu powiatowego.

Chrzanów, dnia 22. lipca 1868.

(1696) **Edykt.** (3)

Nr. 7226. Ces. król. sąd obwodowy w Przemyślu zawiadamia niniejszym edyktem p. Jakóba Głogowskiego, a gdyby tenże nie żył, niewiadomych spadkobierców jego, iż przeciw niemu oświadczeni spadkobiercy ś. p. Salomei, Antoniny, Karoliny, 3go imion Reitzenstein, mianowicie pp. Teodora Bryk, Kornelia Mayerberg, Rudolf, Hermina, Antonina, Aurora, Leontyna, Alexandra, Alfons i Gustaw Reitzenstein pozew pod dniem 27. czerwca 1868 do l. 7226 o wyextabulowanie ze stanu dłużnego dóbr Końskie ewikcyi względnie sumy 3000 złp. zapisanej Dom. 46, p. 461 nr. 4 on. dla zapozwanego ciążącej wnieśli, który do rozprawy ustnej na dniu 1. września 1868 dekretowanym został.

A gdy pobyt p. Jakoba Głogowskiego, jak też w razie gdyby nie żył, spadkobierców jego wiadomym nie jest, przeto ustanowionym został dlań kurator w osobie p. adwokata krajowego Dra. Regera z substytucyą p. adwokata Dra. Chamajdesa.

Wzywa się więc pana Jakóba Głogowskiego, a w razie jego śmierci tegoż spadkobierców, aby potrzebną informacyę ustanowionemu sądownie obrońcy przed powyższym terminem przesłali, lub też innego obrońcę zamianowali i sądowi oznajmili, bądź też osobiście stanęli, w ogóle aby wszelkich możebnych do obrony prawnych środków użyli, inaczej bowiem wynikłe z zaniedbania skutki sami sobie przypisaćby musieli.

Przemyśl, dnia 9. lipca 1868.

(1716) **Ogłoszenie.** (3)

Nr. 676. Ces. król. sąd powiatowy w Jordanowie odnośnie do edyktu z dnia 10go czerwca 1866 l. 2275 rewers dto. Bochnia 4. lutego 1845 na 2000 złr. m. k. wraz z 6% opiewający z podpisami: Bolesław Kałuski, Franciszek Horer, N. Milzecki stosownie do §. 203 u. s. za umorzony ogłasza.

Z c. k. sądu powiatowego.

Jordanów, dnia 30. czerwca 1868.

(1714) **Obwieszczenie.** (3)

Nr. 3145. Ces. król. sąd powiatowy Żurawieński uwiadamia niniejszym edyktem pp. Józefa Dziubińskiego, Ignacego Arłamowskiego, Alexandra Arłamowskiego i Stanisława Arłamowskiego, iż Józef Małaczyński na dniu 13. grudnia 1867 do l. 3145 przeciw nim, Julii Arłamowskiej i innym o potrącenie z kwoty 4800 złr. w. a. jako ceny kupna realności pod L. 72 w Żurawnie, sprzedanej na publicznej licytacyi na zaspokojenie należytości gminy miasta Rohatyna w ilości 1575 złr. w. a., sumy częściowej 470 złr. i 20 złr. w. a. pozew wniósł, w załatwieniu którego termin do rozprawy na dzień 7go września 1868 godzinę 10tą przed południem oznaczonym został. — Gdy miejsce pobytu wyż wymienionych pozwanych nie jest wiadome, przeto ustanawia się dla zastępywania ich, na ich koszt i niebezpieczeństwo kuratorem p. Ignacego Janiszewskiego, z którym spór wytoczony wedle ustawy postępowania sądowego przeprowadzony będzie. — Zaleca się zatem niniejszym edyktem pozwanym, aby potrzebnych dokumentów ustanowionemu dla nich kuratorowi udzielili, lub wreszcie innego zastępcę sobie obrali i o tem c. k. sądowi powiatowemu donieśli, w ogóle zaś aby wszelkich możebnych do obrony środków użyli, w razie bowiem przeciwnym wynikłe z zaniedbania skutki sami sobie przypisaćby musieli.

C. k. sąd powiatowy.

Żurawno, dnia 18. marca 1868.

(1715) **Obwieszczenie.** (3)

Nr. 1334. Ces. król. sąd powiatowy w Liszkach wiadomo czyni, iż celem zaspokojenia pretensyi ugodą sądową z dnia 10. maja 1867 Małgorzacie Wojciechowskiej przez Tomasza Fryca przyznanych w kwotach 35 złr., 27 złr. w. a., kosztów sporu 1 złr. 92 kr., 1 złr. 36 kr. w. a., tudzież kosztów egzekucyi 1 złr., 27 kr., 2 złr. 12 kr., 2 złr. 22 kr., 4 złr. 40 kr. w. a., wreszcie obecnie w ilości 3 złr. 36 kr. w. a. przyznanych, odbędzie się przymusowa sprzedaż gospodarstwa włościańskiego pod Nr. konskr. 25 st. 24 n., Nr. gruntowym 35 w Nowej wsi szlacheckiej położonego, wedle protokołu zajęcia z dnia 11go lutego r. 1868 w przestrzeni 14 morgów 1351 kwad. sążni obejmującego, a egzekuta Tomasza Fryca własnością będącego, a to w trzech terminach, t. j. dnia 21go września, 21. października i 21. listopada 1868 każdą razą o godzinie 9tej zrana w tutejszym c. k. sądzie pod następującemi warunkami:

I. Gospodarstwo to sprzedaje się bez plonów na niem się znajdujących i bez ręczenia za obszerność jego płaszczyzny.

II. Cenę wywoławeczą ustanawia się w kwocie szacunkowej 600 złr. w. a.

III. Gospodarstwo to na pierwszym i drugim terminie tylko za lub wyżej ceny szacunkowej, na trzecim zaś terminie także niżej ceny szacunkowej, za jakąkolwiekbądź cenę sprzedane będzie.

IV. Każdy chęć kupienia mający winien 10% ceny szacunkowej, t. j. kwotę 60 złr. w. a. w gotówce, lub w c. k. austryackich papierach państwa, lub w obligacyach indemnizacyjnych wedle kursu w dniu licytacyi, który przez nabywającego w dniu licytacyi komisyi licytacyę prowadzącej ma być Gazetą Lwowską udowodniony, jako wadyum na ręce komisyi licytacyjnej przed licytacyą złożyć. — Wadyum to wliczone będzie w cenę kupna, zaś innym licytantom zaraz po ukończeniu licytacyi zwrócone.

Resztę warunków w tutejszo-sądowej registraturze można przejrzeć.

Z c. k. sądu powiatowego.

Liszki, dnia 26. maja 1868 r.

(1708) **Edict.** (3)

Nro. 11340. Vom k. k. Krakauer Landesgerichte wird mittelst gegenwärtigen Edictes bekannt gemacht, es habe wider Frau Sine Reiss, Kleiderhändlerin in Lemberg, Franz Strzygowski's Söhne, Tuchfabrikanten in Biała, pto. 400 fl. s. N. G. Klage angebracht und um richterliche Hilfe gebeten, worüber die Zahlungsauflage vom 21ten Jänner 1868 Z. 867 erlassen wurde.

Da der Aufenthaltsort der Belangten Frau Sine Reiss unbekannt ist, so hat das k. k. Landesgericht zu deren Vertretung und auf deren Gefahr und Kosten den hiesigen Landesadvocaten Hrn. Dr. Korecki unter Substituirung des Hrn. Advocaten Dr. Kucharski als Curator bestellt, mit welchem die angebrachte Rechtssache nach der für Galizien vorgeschriebenen Gerichtsordnung verhandelt werden wird.

Durch dieses Edict wird demnach die Belangte erinnert, zur rechten Zeit entweder selbst zu erscheinen, oder die erforderlichen Rechtsbehelfe dem bestellten Vertreter mitzutheilen, oder auch einen anderen Sachwalter zu wählen und diesem k. k. Landesgerichte anzuzeigen, überhaupt die zur Vertheidigung dienlichen vorschriftsmäßigen Rechtsmittel zu ergreifen, indem sie sich die aus deren Verabsäumung entstehenden Folgen selbst beizumessen haben wird.

Krakau, 14. Juli 1868.

(1709) **Edict.** (3)

Nro. 12577. Vom Stanisławower k. k. Kreisgerichte wird dem angeblich verstorbenen Majer Fendel oder dessen unbekannten Erben hiemit bekannt gegeben, daß der in der Tabularangelegenheit des Elias und Kaspel Fendel wegen intabulirung derselben als Eigenthümer der dem Jacob und Majer Fendel gehörigen Realität CNr. 180⁴/₄ in Stanisławów unterm 29. März 1867 Z. 3699 für Majer Fendel erlassene Tabularbescheid dem unter Einem für Majer Fendel in der Person des Hrn. Advocaten Dr. Rosenberg bestellten Curator ad actum zugestellt wurde.

Vom k. k. Kreisgerichte.

Stanisławów, am 20. Juli 1868.

(1718) **Edict.** (3)

Nr. 34384. Vom Lemberger k. k. Landes- als Handelsgerichte werden die Inhaber des in Verlust gerathenen von Salamon Lieber auf eigene Ordre ausgestellten, von Mayer Goldberg acceptirten, von Salamon Lieber an A. T. Russmann und von diesem an A. Brand girirten Wechsels ddto. Lemberg 29. Jänner 1863 drei Monate a ddto. zahlbaren Wechsels über 300 fl. öst. Währ. aufgefordert, denselben binnen 45 Tagen dem Gerichte um so gewisser vorzulegen und ihre Rechte hiezu darzuthun, widrigens derselbe für amortisirt erklärt werden würde.

Vom k. k. Landes- als Handelsgerichte.

Lemberg, am 8. Juli 1868.

Obwieszczenie.

L. 34384. C. k. sąd krajowy jako handlowy we Lwowie wzywa niniejszem posiadaczy wekslu przez Salamona Lieber na własną ordrę wystawionego przez Meyera Goldberga akceptowanego, przez Salamona Lieber na A. T. Russmana, a przez tego na A. Branda girowanego, z ddty. Lwów 29. stycznia 1863 płatnego pół miesiąca od daty na 300 zł. wal. a., ażeby go w przeciągu 45 dni sądowi przedłożyli i swe prawa do niego wykazali, gdyż w razie przeciwnym za amortyzowany uważany będzie.

Z c. k. sądu krajowego jako handlowego.

Lwów, dnia 8. lipca 1868.

(1713) **Obwieszczenie.** (3)

L. 2391. C. k. sąd powiatowy w Przeworsku podaje do publicznej wiadomości, że rozpisana uchwałą z dnia 10. czerwca 1868 l. 923 publiczna egzekucyjna sprzedaż realności pod Nrem. 9 sub rep. 61. w Budach przeworskich położonej p. Katarzyny Lewickiej własnej, niniejszem wstrzymanem zostaje.

Przeworsk, dnia 20. lipca 1868.

(1729) **Edict.** (1)

Nr. 9325. Vom Tarnopoler k. k. Kreisgerichte wird der abwesenden, dem Leben und Wohnorte nach unbekannten Fr. Antonia Janczyni mittelst gegenwärtigen Edictes bekannt gemacht, es habe wider dieselbe Samuel Beigel als Procuraintosflatar der Beile Unter unterm 31. Juli 1868 Z. 9325 eine Wechselklage pto. 80 fl. öst. W. s. N. G. angebracht, worüber unterm. 1ten August 1868 die Zahlungsauflage erlassen wurde.

Da der Aufenthaltsort der Belangten Fr. Antonia Janczyni unbekannt ist, so hat das k. k. Kreisgericht zu ihrer Vertretung und auf ihre Gefahr und Kosten den hiesigen Hrn. Landes-Advocaten Dr. Koźmiński mit Substituirung des Herrn Landes-Advocaten Dr. Weisstein als Curator bestellt, mit welchem die angebrachte Rechtssache nach der Wechselordnung verhandelt werden wird.

Durch dieses Edict wird demnach die Belangte erinnert, zur rechten Zeit entweder selbst zu erscheinen oder die erforderlichen Rechtsbehelfe dem bestellten Vertreter mitzutheilen oder auch einen anderen Sachwalter zu wählen, und diesem k. k. Kreisgerichte anzuzeigen, überhaupt die zur Vertheidigung dienlichen vorschriftsmäßigen Rechtsmittel zu ergreifen, indem sie sich die aus deren Verabsäumung entstehenden Folgen selbst beizumessen haben wird.

Tarnopol, am 1. August 1868.

(1727) **Edykt.** (1)

L. 11873. C. k. sąd krajowy w Krakowie uwiadamia niniejszym edyktem, że na żądanie Wiktoryi Mraz na zaspokojenie jej pretensyi w ilości 1518 złp. 25 gr. z przynal. odbędzie się w c. k. sądzie krajowym w Krakowie publiczna licytacya realności pod liczbą 162 Gm. VIII. - 137 Dz. V. w Krakowie położonej według ks. gł. Gm. VIII. vol. nov. 2. n. haer. 5. Maryanny Konstancyi dw. im. 1go ślubu Łakocińskiej 2go Marcinkowskiej własnej, w dwóch terminach, dnia 10. września i 8. października 1868 o godzinie 10. rano.

Cenę wywołania stanowi szacunek w ilości 336 zł. w. a., poniżej której ta realność na tych dwóch terminach sprzedaną nie będzie.

Chęć kupienia mający złoży wadyum $1/10$ część ceny kupna w ilości 34 zł. w. a.

Akt oszacowania i warunki mogą być w registraturze sądu krajowego przejrzanemi i odpisanemi.

O niniejszej licytacyi uwiadamiają się Maryanna Schindler, Wojciech Zdzierchowicz, Maryanna z Brodzińskich Schindlerowa i Ludwika z Brodzińskich Łabusiewicz i ci wierzyciele, którymby rezolucya niniejsza przed 10. września 1868 r. wręczoną nie była lub którzyby po dniu 2. lipca 1868 do hypoteki weszli na ręce kuratora p. adwokata Dra. Koreckiego z podstawieniem p. adwokata Dra. Schönborna.

Kraków, dnia 21. lipca 1868.

(1730) **Ogłoszenie.** (1)

L. 1535. Ze strony c. k. sądu powiatowego w Bohorodczanach ogłasza się niniejszem, że w skutek zawezwania c. k. sądu obwodowego w Stanisławowie przymusowa sprzedaż realności gruntowej w Horocholinie tutejszego powiatu pod l. d. 149 położonej, ciała tabularnego nie stanowiącej, na 85 zł. oszacowanej dla odebrania sumy 22 zł. 27 kr. z p. n. Feiwlowi Schmerlerowi u Antoniego Jusyna należącej się na dniu 2. września 1868, na dniu 13. października i na dniu 28. października 1868 o 10. godzinie przed południem w tutejszym sądzie odbędzie się.

Bohorodczany, dnia 14. czerwca 1868.

(1734) **Kundmachung.** (1)

Nr. 39086. Zur Besetzung der Tabak-Großtrafik zu Podwołoczyska, im Tarnopoler Finanzbezirke wird die Concurrenz mittelst Ueberreichung schriftlicher Offerten ausgeschrieben.

Diese Offerten sind unter Anschluß des Vadiums von 40 Gulden österr. Währ., dann der Zeugnisse über die erlangte Großjährigkeit, Solidität und den aufrechten Vermögensstand längstens bis einschließig 26ten August 1868 zwei Uhr Nachmittags bei der k. k. Finanz-Bezirks-Direction in Tarnopol zu überreichen.

Der Verkehr dieser Großtrafik betrug im Jahre 1867:

an Tabak	8306 fl.	31 kr.
in Stempeln	512 „	— „
Zusammen	8818 fl.	31 kr.

österr. Währ.

Die näheren Licitationsbedingungen, und der Erträgniß-Ausweis können bei der k. k. Finanz-Bezirks-Direction in Tarnopol, dann bei dieser k. k. Finanz-Landes-Direction eingesehen werden.

Von der k. k. Finanz-Landes-Direction.

Lemberg, den 25. Juli 1868.

Obwieszczenie.

L. 39086. W celu obsadzenia głównej trafiki tytuniu w Podwołoczyskach w okręgu c. k. obwodowej skarbowej dyrekcyi Tarnopolskiej rozpisuje się konkurencya przez pisemne oferty.

Te oferty, zaopatrzone kwotą 40 zł. wal. austr. jako wadyum, tudzież w poświadczenia pełnoletności, moralności i stanu majątkowego, mają być najdalej do 26. sierpnia 1868, do drugiej godziny po południu do c. k. skarbowej dyrekcyi obwodowej w Tarnopolu wniesione.

Obrót tej trafiki wynosił w roku 1867, mianowicie:

w tytuniach	8306 zł.	31 kr.
a w markach stemplowych	512 „	— „
razem	8818 zł.	31 kr.

wal. austr.

Bliższe warunki licytacyi, jako też wykaz dochodów można w c. k. skarbowej obwodowej dyrekcyi w Tarnopolu, tudzież przy tutejszej c. k. krajowej dyrekcyi skarbu przejrzeć.

Od c. k. krajowej dyrekcyi skarbu.

Lwów, dnia 25. lipca 1868.

(1728) **Edykt.** (1)

Nr. 13284. Ces. król. sąd krajowy w Krakowie podaje do wiadomości, iż konkurs na cały tak ruchomy, jako też w krajach koronnych, w których norma cywilna jurysdykcyi z dnia 20. listopada 1852 Dz. P. P. N. 251 obowiązuje, znajdujący się nieruchomy majątek, F. K. J. Langfota, litografa w Krakowie, otworzonym zostaje — wzywa się przeto wszystkich, którzy sobie do rzeczonej masy konkursowej prawa roszczą, aby swe pretensye najdalej do dnia 31. października 1868 w formie pozwu przeciw zastępcy upadłości w osobie p. Dra. Rosenblatta wyznaczonemu, któremu się na zastępcę p. Dra. Geislera dodaje, zgłosili — w razie bowiem przeciwnym wykluczeni zostaną od majątku tak obecnie do upadłości należącego, jako też w przyszłości przyrość mogącego — o ileby takowy przez zgłaszających się wierzycieli wyczerpany został, a to bez względu na mogące im służyć prawo własności lub zastawu do jakiej rzeczy do upadłości należącej, albo prawo kompenzacyi, tak, że w ostatnim przypadku do zapłacenia długu do masy zniewoleniby zostali.

Tymczasowym zarządcą upadłości mianuje się p. Dra. Rosenblatta, do wyboru innego zarządcy, tudzież do wyboru wydziału wierzycieli wyznacza się termin na dzień 6. listopada 1868 o godzinie 10tej rano, na który wszyscy wierzyciele, którzy swe pretensye zgłoszą, wezwani zostają.

Kraków, dnia 29. lipca 1868.

(1731) **Edykt.** (1)

Nr. 11784. Ces. król. sąd powiatowy deleg. miejs. w Tarnowie zawiadamia niniejszem, iż na skutek wezwania c. k. sądu obwodowego Tarnowskiego z dnia 10. października 1867 l. 14383 celem zaspokojenia wywalczonej przez Kopla Vitriol przeciw Michałowi Nalepie kwoty wekslowej 26 złr. 52 kr. a. w. z p. n. egzekucyjna sprzedaż realności włościańskiej pod l. 95-96 w Krzyżu powiatu Tarnowskiego położonej, ciała tabularnego nie stanowiącej, dłużnika Michała Nalepy własnej — w tutejszym sądzie w 3ch terminach, a mianowicie na dniu 7. sierpnia, 7. września i 9. października 1868 r., każdą razą o godzinie 10tej zrana pod następującemi odbędzie się warunkami:

I. Za cenę wywołania stanowi się wartość szacunkową 513 złr. a. w. — Na pierwszym i drugim terminie realność powyższa tylko za tą wartość szacunkową, lub za wyższą cenę, zaś na trzecim terminie także poniżej tej wartości za jakąkolwiek cenę sprzedaną zostanie.

II. Każdy chęć kupienia mający winien 10% wartości szacunkowej, t. j. kwotę 52 złr. a. w. jako zakład w gotówce na ręce komisyi do przeprowadzenia licytacyi wyznaczonej złożyć. Zakład ten najwięcej ofiarującemu w cenę kupna wrachowany, zaś współlicytującym po ukończeniu licytacyi zwrócony zostanie.

III. Nabywca licytacyjny winien będzie połowę ceny ofiarowanej w gotówce zaraz po ukończeniu licytacyi na ręce komisyi zapłacić, zaś po dniach 30tu od dnia doręczenia mu uchwały sądowej, akt licytacyjny zatwierdzającej, drugą połowę ceny do depozytu sądowego złożyć.

IV. Akt sądowego egzekucyjnego opisu i zajęcia, tudzież oszacowania realności na sprzedaż wystawionej w registraturze tutejszego sądu przejrzeć można.

Tarnów, dnia 26. czerwca 1868.

(1733) **Edikt.** (1)

Nr. 38302. Von dem k. k. Landesgerichte zu Lemberg wird über das gesammte Vermögen der Lemberger Handelsleute N. Osias Awerbach und B. Willer der Concurs eröffnet. Wer an diese Concursmasse eine Forderung stellen will, hat dieselbe mittelst einer Klage wider den Concursmassevertreter Hrn. Dr. Męciński für dessen Stellvertreter Hr. Dr. Natkis ernannt wurde, bei diesem Landesgerichte bis Ende October 1868 anzumelden, und in der Klage nicht nurdie Richtigkeit der Forderung, sondern auch das Recht, kraft dessen er in diese oder jene Classe gesetzt zu werden verlangt, zu erweisen, widrigens nach Verlauf des erstbestimmten Tages Niemand mehr gehört werden würde, und Jene, die ihre Forderung bis dahin nicht angemeldet hätten, in Rücksicht des gesammten, zur Concursmasse gehörigen Vermögens ohne alle Ausnahme auch dann abgewiesen sein sollen, wenn ihnen wirklich ein Compensationsrecht gebührte, wenn sie ein eigenthümliches Gut aus der Masse zu fordern hätten, oder wenn ihre Forderung auf ein liegendes Gut sichergestellt wäre, so zwar, daß solche Gläubiger vielmehr, wenn sie etwa in die Masse schuldig sein sollten, die Schuld ungehindert des Compensations-, Eigenthums- oder Pfandrechtes, das ihnen sonst gebührt hätte, zu berichtigen verhalten werden würden.

Zur Wahl des Vermögens-Verwalters und der Gläubiger-Ausschüsse, wird die Tagsatzung auf den 3ten November 1868 Vormittags 10 Uhr bei diesem Landesgerichte angeordnet.

Vom k. k. Landesgerichte.

Lemberg, den 18. Juli 1868.

(1740) **Edict.**

Nr. 31533. Vom Lemberger k. k. Landes- als Handelsgerichte wird kundgemacht, daß die Firma: D. Tannenbaum für einen Holzhandel in Lemberg am 10. Juni 1868 in das Handelsregister für Einzelfirmen eingetragen wurde.

Lemberg, am 17. Juni 1868.

Doniesienia prywatne.

Z c. k. galic. drukarni rządowej.